

Buletin legislativ de drept comunitar

Noiembrie 2008

Jurisprudență comunitară 1

Legislație comunitară 2

Noiembrie 2008

Buletin legislativ de drept comunitar

Drept comunitar

Jurisprudență comunitară

Tribunalul de Primă Instanță a dat o hotărâre interesantă pe data de 20 noiembrie 2008, în cazul T-185/05 Italia v. Comisia, demonstrând cât de sensibilă este problema folosirii limbilor străine în și între statele membre.

Comisia a decis în cadrul celei de a 1678-a ședințe, din 10 noiembrie 2004, că publicările externe în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene ale anunțurilor privind posturile vacante pentru funcții superioare de conducere se vor face în limbile germană, engleză și franceză, pentru o perioadă care, în principiu, trebuia să se încheie la 1 ianuarie 2007 (**“Decizia”**). Apoi, în 2005 Comisia a publicat numai în engleză, franceză și germană un anunț (COM/2005/335) pentru angajarea directorului general OLAF (Oficiul European de Luptă Antifraudă) (**„Anunțul”**).

Italia, cu sprijinul Letoniei și Spaniei, a inițiat o acțiune în anularea atât a Deciziei cât și a Anunțului, pe motivul că acestea încalcă Regulamentul nr. 1/1958 de stabilire a regimului lingvistic al Comunității Economice Europene (**“Regulamentul nr. 1/1958”**), care în opinia statelor reclamante impunea ca toate anunțurile ce afectează cetățenii europeni să fie publicate în toate limbile oficiale. Italia a susținut și că publicarea numai în limbile selectate de Comisie încalcă articolul 12 al Tratatului CE, deoarece este discriminatoriu pentru persoanele care vorbesc alte limbi oficiale.

Tribunalul de Primă Instanță a anulat atât Decizia cât și Anunțul, dar nu a fost într-un tot de acord cu susținerile Italiei. Tribunalul nu a reținut încălcarea Regulamentului nr. 1/1958, precizând că acesta nu a stabilit un principiu general potrivit căruia instituțiile comunitare sunt obligate să publice în Jurnalul Oficial anunțurile privind posturile libere în toate limbile oficiale. În sprijinul acestei concluzii, Tribunalul a arătat că Regulamentul nr. 1/1958 nu se aplică relațiilor dintre instituțiile comunitare și angajații lor, incluzând aici și candidații pentru posturile libere (Cauza T-203/03 Rasmussen v. Comisia, paragraful 60).

Tribunalul a mai reținut și că nu există un principiu general al dreptului comunitar care să confere dreptul fiecărui cetățean de a avea o versiune a oricărui document care îi afectează drepturile în limba sa oficială. (Cauza C-361/01 P Kik v OHIM,

paragraful 82).

Cu toate acestea, Tribunalul de Primă Instanță a reținut că publicarea anunțurilor numai în limbile selectate este discriminatorie și trebuie anulată din acest motiv.

Alte spețe interesante soluționate de instanțele europene în luna noiembrie 2008 includ:

- **Cauza C-209/07**, Competition Authority v. Beef Industry Development Society și Barry Brothers (20 noiembrie 2008), în care Curtea Europeană de Justiție a constatat că decizia unei asociații irlandeze a producătorilor de carne prin care aceștia erau obligați să reducă producția de carne contravine regulilor concurențiale ale Tratatului CE, potrivit cărora fiecare operator economic trebuie să determine în mod independent politica pe care înțelege să o manifeste pe piața unică.
- **Cauza C-214/07**, Comisia v. Franța privind nerespectarea Deciziei 2004/343/CE a Comisiei din 16 decembrie 2003 privind schema de ajutor pusă în aplicare de Franța în privința preluării întreprinderilor aflate în dificultate.

Legislație comunitară

Pe data de 22 noiembrie 2008, a fost publicată Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind deșeurile și de abrogarea anumitor directive ("**Directiva**"), care instituie un cadru legislativ unitar cu privire la reglementarea regimului juridic al deșeurilor, înlocuind vechea reglementare în domeniu, și anume Directiva 2006/12/CE privind deșeurile.

Directiva stabilește măsuri în vederea sporirii protecției mediului și a sănătății populației prin prevenirea sau reducerea efectelor adverse determinate de generarea și gestionarea deșeurilor și prin reducerea efectelor generale ale folosirii resurselor și creșterea eficienței folosirii acestora. Directiva stabilește o ierarhie a deșeurilor, aplicată în cadrul politicii în materie de prevenire a generării și de gestionare a deșeurilor, anume:

- prevenirea;
- pregătirea pentru reutilizare;
- reciclarea;
- alte operațiuni de valorificare, de exemplu valorificarea energetică; și
- eliminarea.

Directiva reglementează diferența dintre deșeuri și subproduse, incluzând și o anexă cu deșeuri, care este obligatorie pentru a determina dacă un deșeu trebuie considerat deșeu periculos.

Directiva reglementează răspunderea extinsă a producătorilor, prevăzând că

statele membre trebuie să încurajeze dezvoltarea, producerea și comercializarea produselor cu utilizări multiple, care sunt durabile din punct de vedere tehnic și care pot, după ce au devenit deșeuri, să facă obiectul unei valorificări sigure și al unei eliminări care să respecte mediul, precum și alte măsuri, cum ar fi acceptarea produselor returnate și a deșeurilor care rămân după utilizarea respectivelor produse, precum și gestionarea ulterioară a deșeurilor și răspunderea financiară a producătorilor pentru aceste activități.

Alte aspecte avute în vedere de Directivă sunt prevenirea generării de deșeuri, valorificarea acestora, reutilizarea și reciclarea deșeurilor. În acest sens, Directiva prevede că până în anul 2015 se introduc sisteme de colectare separată cel puțin pentru hârtie, metal, plastic și sticlă, iar statele membre au obligația să adopte măsurile necesare pentru ca până în 2020:

- pregătirea pentru reutilizarea și reciclarea deșeurilor, cum ar fi, cel puțin, hârtie, metal, plastic și sticlă provenind din gospodării și, eventual, provenind din alte surse, în măsura în care aceste fluxuri de deșeuri sunt similare deșeurilor care provin din gospodării, să se mărească la un nivel minim de 50% din masa totală;
- pregătirea pentru reutilizarea, reciclarea și alte operațiuni de valorificare materială, inclusiv operațiuni de umplere care utilizează deșeuri pentru a înlocui alte materiale, a deșeurilor nepericuloase provenind din activități de construcție și demolări, cu excepția materialelor geologice naturale, să crească la un nivel minim de 70% din masă.

Directiva prevede că deșeurile trebuie eliminate în siguranță pentru sănătatea populației și a mediului, reglementând în continuare principiul "poluatorul plătește". Astfel, costul gestionării deșeurilor urmează să fie suportat de producătorul inițial de deșeuri, sau de deținătorii actuali ori deținătorii anteriori ai deșeurilor.

În plus, Directiva acordă un spațiu amplu de reglementare a autorizației de prelucrare a deșeurilor, planurilor de gestionare a deșeurilor, precum și a controlului modului în care standardele Directivei este aplicată de operatori.

Statele membre au obligația să transpună Directiva în dreptul național până la 12 decembrie 2010.

Autor

andreea.lisievici@tuca.ro

Detalii contact:

Piața Victoriei
Șoseaua Nicolae Titulescu nr. 4-8
America House, aripa de vest, et. 8
Sector 1
București 011141
România

 (40-21) 204 88 90

 (40-21) 204 88 99

 office@tuca.ro

 www.tuca.ro

Disclaimer

Acest material informativ are numai un caracter orientativ. Scopul său nu este de a oferi consultanță juridică cu caracter definitiv, care se va solicita conform fiecărei probleme legale în parte.

Pentru detalii și clarificări privind oricare dintre subiectele tratate în Buletinul Legislativ, persoanele de contact sunt:

Florentin Țuca, Avocat asociat coordonator (florentin.tuca@tuca.ro)

Cornel Popa, Avocat asociat (cornel.popa@tuca.ro)

Cristian Radu, Avocat colaborator senior (cristian.radu@tuca.ro)